

1524

statem perveniret, nihil tamen, nisi denuo consulto Senatu, fieri placebat. *Quid enim si Cæsareani, Ticino amisso, adhuc milites sub signis continerent, atque haud dispares viribus, justo prælio cum hoste congredi vellent? quid si Gallus multa cum cæde, ac sanguine urbe potiretur? Temporis momento dubios humanarum rerum casus verti; plurimum fortunam in bel-
lis posse; quocirca nihil incerto eventui committendum, neque aliquid absque Patrum consensu, in re tanta perficiendum. Qui alterius erant sententiæ, summopere cavendum esse, aiebant, ne ambiguo responso Pontifex turbatus, atque in hac rerum fluctuatione incertus, Reipublicæ consilia suspecta, amicitiam pa-
rum fidam opinaretur, separatimque ab ea consilia caperet, quo nil periculosius, nil durius hoc tempore accidere posse: ut contra nil salubrius, & conducibilius, quam communia consilia, communem mentem cum Pontifice habere: nulli dubium esse, quin de toto belli eventu ex Ticinensi obsidione conjecta-
ri possit; unde non modo Gallie Cisalpinae, verum etiam totius Italiae res pendere necesse sit. Verum cum in neutram senten-
tiam Senatores ivissent, Hieronymi Pefarei consilium audivit, ac probavit Senatus. Is neque Pontificis animum in suspicio-
nem adducendum, neque statim Ticino occupato, foederis conditiones amplectendas, quæ extremæ erant sententiæ, cen-
sebat: facile id assequi posse, si Foscarus Clementi ob oculos poneret, auctas senis Germanorum peditum millibus Cæ-
sareanorum copias, comparatam ducentum quinquaginta au-
reorum millium pecuniam, Hispanorum militum auxilia, quæ propediem in Italiam ventura fama vulgaverat. Quid si Tici-
ni expugnatio multo sanguine, cæde, detrimento Gallis constet? tunc (nisi importuna celeritate utendo, nimis anxii de Gallorum societate videamur) majori certe cum utilitate, ac
dignitate totam rem transigi posse: neque vero hæc ea de causa dici, ut quidquam de illius egregia prudentia, & vir-
tute ambigatur; sed, ut ad præstandam singularem animi gravi-
tatem, ac moderationem, qua mirifice excelleret, eo magis inflam-
maretur; Senatum nunquam ab illius consiliis, ac voluntate alienum fore. Eodem fere tempore Prorex Carolum Aragonium, Fran-
ciscus Sfortia Equitem Bilium, Venetias misere, qui Patrum Colle-
gium ingressi, voce, & scriptis in hanc sententiam sunt loquuti.*

Carolus
Aragonius
& Eques
Bilius a
Prorege &
Sfortia ad
Venetos
missi.
Oratorum
Aragonii,
& Bilii
oratio.

Ni-